

пари да ги заплатятъ, затова срѣщу тѣхъ давали жито, бобъ, леща, добитѣкъ, едѣръ и дребенъ, кожи и дървени вжглища.

Така се започнала *размѣнна* търговия между елините и тракийците. Като се опознали добре тракийците и елините по брѣговетѣ, зели да живѣятъ приятелски; грѣцките стоки се получаваха на брѣга, тракийците ги земаха, натоварвали ги на коне или кола и ги разнасяха за, продаваха по всички племена и градове. Отъ това се породила малка вътрешна търговия. Елините започнали да продаватъ на тракийците издѣлани мраморни надгробни камѣни, бронзови, сребърни и златни монети и фигури, които изобразявали грѣцки юнаци или богове и богини. Така елините станали учители на тракийците за наука, вѣра и изкуства. Тракийците били храбри, но прости, неграмотни хора, та заемаха отъ грѣците много нѣща, които носѣли по тѣлото си или криели като свети предмети, на които се покланяли. Тѣй живѣли грѣците и тракийците много стотинѣ години.

Около 350 год. пр. Р. Хр. тракийците били завладѣни не отъ грѣците, а отъ македонците. Македонскиятъ царъ Филипъ II укрепилъ тракийското селище Пловдивъ и го нарекълъ Филиповъ градъ. Синътъ на Филипа II, Александъръ Велики, завладѣлъ Гърция и Тракия, но неговото царство не траяло много. Наследниците му се скарали съ римляните. Последните дошли съ голѣми войски и завладѣли цѣлия Балкански полуостровъ около Рождество Христово.

По този начинъ грѣци, македонци и тракийци си изгубили свободата и подпаднали подъ игото на римляните.